

Jeesuse esindamine

Mikaela Wilkins

(Põhineb tõestisündinud lool)

David istus sakramendisaali esimeses reas ja hüpitask oma jalga. Ta närveeris. Ta oli just lahkunud Algühingust ja temast oli saanud diakon. Vanemad poisid pidid Davidile ja teistele 11-aastastele poistele näitama, kuidas sakramenti jagada.

Davidi autism põhjustas mõnikord seda, et uute asjade õppimine oli raske. Algühingust lahkumine oli tema jaoks raske olnud. Ja nüüd tundus sakramendi jagamine nii hirmutav. Mis siis, kui ta teeb vea ja kõik naeravad ta üle?

Üks vanematest poistest, Jacob, istus Davidi

kõrvale. „Meil on hea meel, et sa oled meiega,” ütles Jacob. Ta lõi Davidiga patsu. „Sa saad suurepäraselt hakkama!”

David naeratas. Nüüd tundis ta end natuke paremini.

Teised noored mehed näitasid 11-aastastele, mida teha. Nad näitasid neile, kuhu minna ja millistele ridadele jagada. Nad harjutasid sakramendisaalis mööda vahekäike kõndimist. Nad näitasid poistele, kuidas hoida sakramendikandikuid.

„Ema, vaata!” ütles David koju jõudes. Ta hoidis oma käsivart üleval. „See on, kuidas ma hoian kandikut. Hoolikalt, niimoodi. Sest ma esindan Jeesust

ja tahan näidata oma austust.”

Noored mehed harjutasid Davidi ja teiste poistega pühapäeviti pärast kirikut ja nädala sees toimuvat üritustel. Nad kõndisid läbi, kuhu nad peaksid minema. David harjutas kandiku hoidmist.

Peatselt saabus päev, mil ta jagab sakramenti esimest korda.

„Mida sa sellest arvad?” küsis isa.

„Ma olen ikka närvis,” ütles David.

„Räägime sellest, mida sa oled valmistumiseks teinud,” ütles isa.

„Me oleme perena lugenud pühakirju preesterlustest,” ütles David. „Preesterluse omamine tähendab, et ma esindan Jeesust. Ma lõikasin oma küüned, et mu käed näeksid viisakad välja. Ja ma olen palju harjutanud.”

„Ma arvan, et sa oled hästi valmistunud” ütles isa.

Kui nad jõudsid kirikusse, siis istus David esimesse ritta koos teiste diakonitega. Jacob istus tema kõrvale. David mõtles, kuidas ta esindab sakramenti jagades Jeesust. Mis siis saab, kui ta ikkagi midagi segi ajab? Ta vaatas vilksamisi Jacobi poole ja Jacob naeratas talle. David naeratas vastu ja hingas

sügavalt sisse.

Kui tuli kätte hetk sakramenti jagada, aitas Jacob Davidil kandikut esimesele paarile reale jagada. Davidil oli hea meel, et keegi oli temaga.

David vaatas sakramenti jagades inimesi. Paljud neist istusid, pead aupaklikult langetatud. Osa nägi välja mõttlikuna. David tundis rahu. Ta esindas Jeesust. Tal oli hea meel, et ta sai aidata teistel mõelda Jeesusele Kristusele. ●

Lugu leidis aset Ameerika Ühendriikides.

ILLUSTREERINUD DONALD WU